

[Anne Grete Holmsgård]

Omvendt er det klart urimeligt, at den person, der i øvrigt med fredelige midler gør opmærksom på overtrædelsens omfang og farlighed, selv ender med at blive dømt.

Der kan naturligvis argumenteres med, at politiet har for lidt mandskab og ekspertise på miljøområdet, og at lovgivningen ofte er for slatten. I den konkrete sag gælder det ikke. Det er lettere at give en bøde end efterforske en deponering. Dette rører imidlertid ikke ved de principielle spørgsmål om borgernes retsbeskyttelse, når de gør opmærksom på en klar overtrædelse, og det rører heller ikke ved spørgsmålet om det moralske ansvar for at gøre opmærksom på de meget vidtgående menneskelige konsekvenser af miljøovertrædelser.

Svar (13/11 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politimesteren i Roskilde har over for justitsministeriet oplyst, at politiet i februar måned 1984 modtog flere anmeldelser om overtrædelser af miljøloven m.v. i forbindelse med den losseplads, der henvises til i spørgsmålet. Politiet indledte straks en undersøgelse i anledning af anmeldelserne. Politiet har senere modtaget yderligere anmeldelser, der er indgået i politiets efterforskning. Under efterforskningen er der rejst flere sigtelser i sagen.

Politimesteren har videre oplyst, at sagen, der er kompliceret, fortsat efterforskes, og at efterforskningen prioriteres højt.

Når der i begrundelsen for det stillede spørgsmål gives udtryk for, at politiet ikke har taget anmeldelserne i sagen alvorligt, er det således ikke korrekt. Tværtimod har politiet indledt efterforskning af alle de anmeldelser, der er modtaget i sagen.

Til det principielle spørgsmål om, hvad borgerne kan gøre, når de får kendskab til overtrædelse af miljøloven, vil jeg dog gerne tilføje, at anmeldelser om strafbart forhold altid kan indgives til politiet – dette gælder også anmeldelser om strafbart forhold i relation til miljøloven m.v. Er der rimelig formodning om, at strafbart forhold, som kan forfølges af det offentlige, er begået, iværksætter politiet i henhold til retsplejelovens § 742, stk. 2, efterforskning af sagen, således som det er sket i den sag, spørgsmålet henviser til.

Endelig kan jeg tilføje, at klager over politiets efterforskning – herunder klager over, at efterforskningen ikke fremmes behørigt – kan indgives til vedkommende regionale statsadvokat, hvis afgørelse kan indbringes for rigsadvokaten. Dennes afgørelse vil kunne indbringes for justitsministeriet.

Spm. nr. S 244

Til *justitsministeren* (9/11 84) af:

Ole Espersen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilke udgifter der er afholdt til informationsmateriale og annoncering, og hvilke informationer der er givet til offentligheden om gennemførelsen af reglerne om gældssanering?«

Begrundelse

Efter lovens forarbejder er der afsat 500.000 kr. til informationsmateriale og annoncering. Så vidt det er spørgeren bekendt, var der endnu flere måneder efter lovens vedtagelse ingen annoncering foretaget.

Svar (14/11 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har umiddelbart efter folketingets vedtagelse af konkurslovens nye regler om gældssanering udsendt en pressemeddelelse vedrørende loven. Men har desuden i samarbejde med Statens Informations-tjeneste udarbejdet en pjece om reglerne. Pjecen er trykt i ca. 40.000 eksemplarer og er blandt andet udsendt til domstolene, retshjælpskontorerne og socialforvaltningerne. Der er udsendt en særlig pressemeddelelse om pjecen.

For at gøre det lettere at kunne indgive en begæring om gældssanering har justitsministeriet endvidere udarbejdet en særlig blanket, som skal udfyldes og afleveres til skifteretten, hvis man søger om gældssanering.

Blanketten kan fås hos skifteretten.

Da der er tale om et nyt retsinstitut, har justitsministeriet tillagt det stor betydning, at det personale, der skal behandle sager om gældssanering, på et så tidligt tidspunkt som muligt har fået en grundig orientering om reglerne, blandt andet for at kunne yde vejledning og besvare forespørgsler.